

РЕШЕНИЕ

№ 20953

гр. София, 18.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9749** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, предявена от Б. С. А. срещу Столична дирекция на вътрешните работи, с която се иска присъждане на обезщетения за вреди както следва:

2500 лв. за претърпени неимуществени вреди причинени от незаконосъобразни фактически действия и бездействия преди задържането му, впоследствие - със заповед рег. № 227зз-2309 от 3.9.2020 г., отменена с влязло в сила решение на СРС, 134-ти състав, постановено по НАХД № 12843/2020 г. ведно със законната лихва от датата на увреждането – 2.09.2020 г. до окончателното плащане на главницата;

5 000 лв. за претърпени неимуществени вреди причинени от незаконосъобразни действия по задържане със заповед рег. № 227зз-2309 от 3.9.2020 г., отменена с влязло в сила решение на СРС, 134-ти състав, постановено по НАХД № 12843/2020 г. ведно със законната лихва от 15.2.2022 г. – датата на влизане на решението в сила до окончателното плащане на главницата.

Ищецът твърди, че вследствие от незаконното задържане, както и фактическите деяния преди това е претърпял неимуществени вреди, подробно описани в исковата молба. Вреди, които продължава да търпи и до предявяване на исковата молба.

Ищецът твърди, че на 2.9.2020 г. взел участие на национален антиправителствен протест в [населено място]. По време на протеста обикалял различните зони и снимал с телефона си случващото се. В интервала между 22.30-22.45 ч. към протестиращите се присъединили група провокатори, които започнали да хвърлят бомбички, шишета и др. по полицейския кордон. Към

23.10 ч. ищецът и приятелят му Б. С. Я. и едно момиче седели на бордюра, който обхваща зелената част на фонтана на Президентството, но по никакъв начин не са участвали в протестите. Започнал да пише по телефона докато чул полицаите да казват да се маха, като бил от първите задържани с настъпването на кордона. Бил изнесен от трима полицаи – двама го държали за краката, един – за ръката; другата държал вдигната, за да подчертае, че не се съпротивлява. Полицаите го носили като чувал и го хвърлили по гръб на жълтите павета. Казали да се обърне и да постави ръце на гърба си, което изпълнил. Единият го държал, а другият подал нещо като свинска опашка, с която го пристегнали силно, причинявайки сериозен дискомфорт, който прераснал в болка. Казали му да се изправи, но загубил баланс. Когато опитал по-късно, полицаят го грабнал под мишниците и го издърпал нагоре, причинявайки му болка. Хванал го за рамото и го насочил към Народното събрание, отвел го до бул. Д. отстрани до стълбите и му казал да седне и той седнал с лице към входа на Министерския съвет, сред около 10 души. Изпитал ужас от това как може един незащитен човек, лежащ на земята, да бъде ритан по този злобен и циничен начин, което прераснало в страх за самия него. Били подложени на унизително отношение от полицейските служители. Подхвърляни били обидни думи.

Около 30 мин. след задържането му нуждата от тоалетна се засилило. Попитал един от униформените къде може да иде по нужда. Чакал около 20 минути. Попитал дали може да уринира, но му отказали с обидни квалификации и подигравки. С това се погазило неговото достойнство, честта и доброто име.

Принудително бил държан повече от един час на тротоара. С персонални подигравки към ишеца натоварили задържаните към 00.30—1.30 ч. Когато пристигнали в РПУ след 2 часа и половина униформеният срязал въжето на ишеца и го допуснали до тоалетната. Докато чакали да им обработят документите в чакалната също били подложен на грубо и унизително отношение. Бил подложен на обиск и едва на 3.9.2020 г., около 3 часа след фактическото задържане, била съставена заповедта за задържане. Докато обработвали документите били подложени на натиск и грубо отношение. Пожелал да се обади по телефона, за да потърси защитник, но му казали да изчака. Не е могъл да се обади и на работодателя си, за да предупреди, че най-вероятно няма да отиде на работа.

В следващите часове, до момента на освобождаването му, бил държан в нечовешки условия – в коридорите и в килиите имало силна и неприятна миризма. Килията била около 6-8 кв.м., а в нея е имало шестима задържани. Не е имало къде да седнат. Вътре е имало две голи метални легла – без дюшеци и завивки. Между леглата е имало метална маса и стол; всичките – заварени за пода и стените. В горния край на стената е имало два малки прозореца с решетки, които били затворени. В помещението е било задушно; нямало е вентилация ; дишането – затруднено. Стените – надраскани с химикал и изпражнения. Нямали часовник. Трябвало да тропат по металната врата, като имали нужда, като не винаги откликвали.

При влизането в килията изпитал страх. Хората били отчаяни и унили.

В тоалетната нямало сапун, не есе носели маски, не се е дезинфектирало. Не е имало вентилация. Не е имало давали храна, а само една пластмасова бутилка от 1,5 литра, от която всички трябвало да пият. През цялото време му се гадело. Опитвал се да заспи върху масата, но не можел от мърсотията по нея и ужаса. Не можело да се седи на земята от мърсотия. Всичко лепнело.

И до днес изпитва шок и ужас. Дехидратирал се и това довело до силно главоболие, което довело до факта, че не разполагали и с никаква храна. Казали, че близките трябва да предоставят впоследствие узнал, че Б. му е оставил храна, но тя не му е била дадена от полицаите.

По време на задържането бил фотографиран против волята му. Отново не е бил информиран за правата му, а само обяснили, че това е стандартна процедура. Спрямо него било осъществено

задържане, без да е оказвал съпротива или да е дал повод за това. Фактическите действия по задържането и условията също не отговарят на закона.

От това претърпял чувство на отчаяние, емоционален дискомфорт, чувство на отчаяние, безсилие, притеснение; накърнени били честта и достойнството. След освобождаването станал по-затворен и бил принуден да ограничи емоционалните си контакти, изживял продължителен посттравматичен стрес. За задържането узнали близки и роднини и приятели, което сериозно накърнило репутацията му. Посещава психологическа терапия, която продължава към датата на предявяване на исковата молба.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи/СДВР/ оспорва предявения иск като неоснователен, недоказан и прави възражение относно размера. Твърди, че не е пасивно легитимиран по предявените искове. Такъв следва да е ОДМВР П. доколкото заповедта е издадена от служител на ОДМВР П., поради което моли производството по отношение на СДВР да бъде прекратено. В отговора е аргументирано становище, че в случая не е налице един елемент от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредите. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се ангажира отговорността на държавата по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Според ответника станалите два елемента – наличието на претърпени вреди и причинно-следствена връзка, не са налице. В случая не се установяват и незаконосъобразни действия/бездействия по задържането на ищеца. Оспорва фактическите твърдения по исковата молба. При условията на евентуалност моли съда да намали предявения размер на обезщетението доколкото към издаването на заповедта е имало оперативна информация за съпричастност към престъпление, за което е образувано досъдебно производство в 06 РПУ, СДВР. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП счита, че искът е следва да бъде разгледан съобразно събраните по делото доказателства.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното.

По отношение на ищеца Б. С. А. е била издадена заповед за задържане - № 227зз2314/3.9.2020 г., издадена от командир на отделение по група СПОРР-СПС-ОД на МВР П., с която е бил задържан за срок от 24 ч., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

С решение № 20138200/14.6.2021 г. на СРС, 134 с-в, постановено по НАХД № 12843/2020 г., влязло в сила на 15.2.2021 г., заповедта е била отменена като незаконосъобразна.

По делото разпитан свидетелят Б. С. М., с когото били заедно на протеста. На правителствените протести през 2020 година били почти всяка вечер. Вечерта, за която става въпрос, била необичайна. Имало моменти със сълзотворен газ, спрямо хора, които си протестират мирно, вкл. и двамата с ищеца, които седели там, преди да бъдат арестувани, точно на бордюра пред президентството, пред градинката. Кордонът на полицаите бил на около 10–20 метра, на ръба на президентството и те седели неподвижно. В един момент, сякаш по сигнал, започнали да приближават към тълпата. Извикали Б. да стане и да се дръпне, защото хората започнали да се изнасят от там и той докато осъзнае какво става, кордонът достигнал до него. Няколко човека го хванали и го изнесли назад, като „чувал“, трима поне и го скрили зад първия ред полицаи.

По-рано през вечерта имало сълзотворен газ, усетил някакво щипане.

Полицаите, когато хванали Б., по никакъв начин не го предупредили какво следва. Кордонът полицаи просто тръгнал към хората и който не се отдръпнал, той бил хванат и беше изнесен някъде назад. Тоест те продължават, а той беше вече зад първа линия полицаи. Не се е съпротивлявал в този момент. Бил е с ръцете във въздуха. След това не е видял какво се е случило с него. Видял го е чак след два дни. Опитал се да намери информация какво се случва с тези хора, но не била предоставена. Отишъл към 02 РУ-СДВР. от там не предоставили информация какво се

случва, след това - в районното в „Г. М.. Докато обикалял, се срещнах и с други хора, които търсели свои близки. Накрая освен и до 05-то при „З.“, но накрая - до 03 РУ-СДВР и установили, че са задържаните са там, включително и Б.. Стоял е няколко часа пред районното управление, занесъл храна и вода. Разговарях пред районното управление с адв. Р., от когото имало пост, че е готов да помага на задържаните. Той бил влязъл вътре, след което излязъл и казал, че ги е видял. Не е разговарял персонално с всеки, но там са задържани. Казал, че в момента няма какво повече да направят.

В първия момент, в който видял Б., след като бил освободен, бил доста стресиран и уплашен, не напълно способен на момента да разкаже всичко. Но впоследствие разказал за обидите, които е понесъл, за начина, по който е бил унижаван и се е почувствал унижен, за условията в ареста. Имали са една бутилка вода, от която трябвало да пият 5- човека, по времето на КОВИД-а, Бил е дърпан, бутан грубо. Не е бил бит. Вързали са му ръцете зад гърба, като помощно средство, нещо като „свинска опашка" за около 40-50 минути доста стегнато са му били вързани зад гърба. Бил е дърпан, бутан, докато са му връзвали ръцете.

Някъде около Народното събрание са били държани през това време, на плочките. През това време достъп до тях и да са били заснемани в този момент – не. Впоследствие видял. Имало видеа в социалните мрежи и по новините, вкл. точно Б. как го носят няколко униформени. Унизителното е може би, че е искал просто да отиде до тоалетна и не му е било позволено, а му се подигравали и се гаврели с него. Бил е наречен „пикльото“. И цяла вечер това е бил епитетът, с който са се обръщали към него. Било позволено да отиде до тоалетна чак когато са пристигнали в районното управление. По време на задържането не е имал възможност да се свърже със свой близък или адвокат. Имал е възможност чак в районното управление, когато му е правен обиск и описание на вещите и е отново е могъл да използва телефона.

Ако не се лъже, той се обадил на свидетеля. Разговорът бил много дълъг. Казал, че е разговарял с адвокат, Съобщил кое му е името и че той е в районното управление и би трябвало да може да разговаря с него.

Б. работел като журналист, но в нощта на протеста били в качеството на граждани.

Ситуацията, в която изпадна и задържането му се отразиха много негативно. В близките няколко седмици не бил на себе си, а имаше и много по-дълготрайни последствия в продължение на месеци и години след това. Бил изключително позитивен, социален човек. От този момент нататък имало моменти, в които не желал да излиза. Спря да се вижда с голяма част от приятелите си, да излиза навън, започнал да пие редовно, скоро след това си загубил и работата поради същите причини. Започнал да ходи на психиатър, около 2 години ходил на терапия заради случило се. Като цяло се променил характера му. По принцип е човек, който е много активен сред хора, лесно се сприятелява и разговаря с непознати хора.

Най-ярките последици са първата половин година, терапията имала позитивен ефект. Ефектът почна да се наблюдава още след няколко месеца. Вечерта от никъде пак го хванала някаква параноя от това, че утре е делото, спомени започнали да му избиват, от физическата болка, която е по-скоро е емоционална болка.

От показанията на свидетеля РАЗПИТ на свидетеля С. С. М., с който ищецът се запознал по време на задържането, с разликата няколко минутки. Били заедно поставени в един от ъглите на Партийния дом. Когато ги качили в микробуса започнали да общуват, тъй като никой не е казвал какво се случва. Имало едно момче, което постоянно питало: „...Може ли да отиде до тоалетна? Много ми се ходи до тоалетна. Моля ви да отиде до тоалетна“. Използвана е физическа сила и помощни средства. Били буквално захвърлени. Имало пренебрежителни и обидни реплики от страна на полицаите. Всички били със „свински опашки. Вербална агресия със сигурност. Докато

стигнали до сградата на Народното събрание, допускани медии нямало.

След като минал близо час, в който никой по абсолютно никакъв начин не информирал, започнало да става нещо като раздвижване. Почнали просто да ги издърпат и да ги качват в микробуси, към 03-то, някъде около полунощ. В 2.00 часа вече били в килия, заедно с Б..

Килия била 3 на 4 метра, с 2 легла, вътре - 7 човека. Престоjali в нея точно 20 часа: от вечерта до осем часа на другата вечер. Не била дадена нито храна, нито вода. Единствената вода била едно шише от литър и половина, от което да пият всички. Оставяли храна, която не била предадена. Вътре нямало вентилация; такава била пусната чак на другия ден в два часа.

На другия ден в осем часа връчили заповед. Преди това на другия, когато снемали нещата и си оставяли връзките на обувките, тогава просто имало опис на вещите. Имало мръсно одеяло, на земята. По стените имаше всякакви, неща които миришели. Изборът бил да лежат на земята. Имало 2 легла, метални плоскости без абсолютно нищо по тях и една маса. Всички - заварени за пода. Осветление нямало. Идвало светлина от нещо като малък отвор. Санитарните помещения не се почиствали. Самата килия - също. Тоалетната била едно „клекало“ в края на коридора, от което миризмата била ужасна.

След освобождаването ищецът споделял, че е в стрес, че не се чувства добре, че се страхува, нестабилно състояние. Споделял, че е ходил на консултация при психолог именно заради този това.

От показанията на свидетеля П. И. Ц. се установява, че се запознали в чакалнята на 03 РУ-СДВР. Отношението било унизително спрямо всички, с обиди от полицаите. Споменал ищецът за някакъв удар в рамото. Бил е завлечен до мястото без да оказва никаква съпротива, със завързани ръце с подръчни материали, зад гърба. Първоначално при разпределението бил с други хора в една килия. Килия никога не е била чистена или поне последните 20 години. Миризмата била опиваща. Стените - изрисувани. Който влиза вътре не може да влезе с някакъв маркер, химикал ли нещо друго и тези надписи по стените били с фекалии. От тоалетната миризмата била в цели коридор.

Килията е за двама човека, с два метални нара, заварени за стените, директно на метала се сядат или на земята. Никакви санитарни изисквания не били спазвани, в разгара на КОВИД пандемията. Не само дезинфектанти и маски не са осигурявани, без възможност за никаква дистанция. Било много голям шок за хора

За вентилацията няма ясен спомен. По-скоро не. Имало някакво прозорче горе. Били в подземие. При поискване за вода било обяснено, че трябва близки и познати, който дойде на посещение да остави. След това разбрал от Б., че за него са били оставили някаква храна и вода, но не му е било казано. Той го разбира чак след освобождаването му към 20,00 – 21,00 часа.

Докато били вътре в килията или след това, било абсолютен шок от това, че ищецът е изразил гражданска позиция и без да е провокирал когото и да е било на площада. Отношението било изключително унизително. Обиди от органите, както на площада и след това вече в ареста. Споделял е, че се е отразило много негативно в психически план. Проблеми в работата. Забавяне в образованието. Следвал по това време докторантура. Затворил се в себе и в къщи. На по-късен етап споменал, че след няколко месеца е потърсил и психологическа помощ от професионалист. Напуснал работа в сайта. Споделил, че е ходил няколко пъти на консултация.

Съдът, като взе предвид така установеното, както и становищата на страните, намира следното:

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от

незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, в чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ длъжното обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите.

Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми.

В тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата.

Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т.гр. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС обезщетение за вреди от незаконни административни актове, може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожаеми, а при нищожните - с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите. Когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването. В първия случай вземането за обезщетение за вреди става изискуемо от момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт. В случай, че вредите произтичат от нищожен акт - от момента на неговото издаване.

Правото на обезщетение възниква от момента на увреждането, което е в резултат от действие на акт, противоречащ на закона. Активната процесуална легитимация, отнасяща се до упражняване на възникналото вече субективно право, за разлика от самото субективно право възниква от момента на отмяната на административния акт като незаконосъобразен - член 204, ал. 1 от АПК, който сочи, че искът може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, регламентира само активната процесуална, но не и материалноправна легитимация.

По отношение на възражението за пасивна легитимация. Настоящият състав намира за неоснователно. Установява се действително, че оспорената и отменена впоследствие заповед за задържане е издадена от орган в ОДМВР П.. Същевременно се установява, видно от план-разстановка, утвърдена на 1.9.2020 г. относно проведените на територията на [населено място] действия, че те са утвърдени от директора на СДВР, в тях са участвали около 721 служители от различни ОДМВР, но те са осъществявали действията под ръководството на СДВР. Така ръководител е зам.директора на СДВР, ст.комисар Ан.З. и членове също от СДВР. Взето е решение да се изпратят писма до ОДМВР за участие в

мероприятията, като по отношение на такива, вкл. и по отношение на ОДМВР П. се установява, че е налице такова участие, като техните сили са придадени към ООП-СДВР. Безспорно по делото се установява първата от кумулативно необходимите предпоставки за основателността на иска, а именно – постановен административен акт, впоследствие отменен като незаконосъобразен, с влязло в сила съдебно решение.

По отношение на фактическите действия по задържане. Настоящият състав намира, че от събраните по делото доказателства следва да се направи категоричен извод, че те са такива, че да обосноват наличието на първата от предпоставките по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. От доказателствата по делото се установява, че по време на задържането полицейските органи са осъществили физическа сила, без да е съобразена с поведението на протестиращите /те са седели пред президентството, без да е оказвано каквато и да е сила или съпротива от тяхна страна/; носени са на ръце, без да е имало нужда; същевременно – не са били задоволявани основни нужди на жалбоподателя, както и че е имало обидно и накърняващо достойнството отношение.

На следващо място, въз основа на събраните по делото доказателства следва да се направи извод, че именно вследствие на този незаконосъобразен акт ищецът е претърпял неимуществени вреди, т.е. установяват се другите две предпоставки за основателността на иска, а именно – причинна връзка и вреди. Ето защо следва да се приеме, че искът е основателен. Установява се наличието на предпоставките на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за основателността на разглеждания иск.

В процесния случай следва да се направи извод, въз основа на събраните доказателства, че въз основа на отменената заповед са претърпени от болки и страдания. Така установеното от свидетелските показания. Такива болки и страдания са търпени както по време на фактическите действия по задържане, така и след постановяване на отменената заповед.

В резултат на незаконното задържане – както установените фактически действия, така и в резултат на постановяване на заповедта за задържане ищецът претърпял установените по-горе болки и страдания.

Ето защо съдът намира, че са налице предпоставките за основателността на иска, поради което следва да се присъди обезщетение за причинените неимуществени вреди.

По отношение на неговия размер.

На основание чл. 52 ЗЗД следва да се определят по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на [чл. 52 ЗЗД](#) не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Такива обстоятелства, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди по искове с пр. осн. [чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ](#), са: личността на увредения, данните за предишни правонарушения, начина му на живот и обичайната среда, отражението върху личния, обществен и професионалния живот, разгласа и публичност, стигнало ли се е до разстройство на здравето, а ако увреждането на здравето е трайно, каква е медицинската прогноза за развитието на заболяването както и всички обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални страдания, преценявани с оглед конкретиката на случая. Във всички случаи на приложение на [чл. 52 ЗЗД](#), база при определяне на паричното обезщетение за причинени неимуществени вреди са стандартът на живот в страната и

средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането.

В случая, от една страна следва да се има предвид това, че ищецът е търпял болки и страдания, за повече от 30 дни, като в началото те са били по-интензивни /първите 6 м./, а впоследствие – по-малко, но не са отшумели. Установява се, че незаконното задържане се е отразило на личния живот на ищеца; на социалното общуване, както и на професионалния му живот.

Ето защо и като се има предвид датата, на която той е задържан – 2.9.2021 г., съдът намира, че справедливото обезщетение следва да се определи в размер на по 2500 лв. по всеки един от исковите.

Искът за присъждане на обезщетение от 5 000 лв. вследствие за претърпени неимуществени вреди причинени от незаконосъобразни действия по задържане със заповед рег. № 227зз-2309 от 3.9.2020 г., за разликата до пълния предявен следва да се отхвърли.

По разноските. Ищецът се установява, че е направил разноски в размер на 1100 лв. Предвид частичната основателност на исковите, както и предвид фактическата и правна сложност на делото, то следва да се присъдят разноски на ищеца за такова в размер на 825 лв., както и 10 лв. разноски.

На основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да се определи юрисконсултско възнаграждение от 200 лв. съобразно отхвърлената част на иска.

Ето защо следва да се присъдят разноски т 635 лв. по компенсация.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. С. А., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], сумата от 2500 лв. обезщетение за причинените му неимуществени вреди– болки и страдания от издадена заповед за задържане - № 227зз2314/3.9.2020 г. ведно със законната лихва от 15.2.2022 г. до окончателното плащане на главницата 2500 лв. обезщетение за причинените му неимуществени вреди– болки и страдания от фактическите действия предхождащи заповед за задържане № 227зз2314/3.9.2020 г. ведно със законната лихва от датата на увреждането – 2.09.2020 г. до окончателното плащане на главницата като

ОТХВЪРЛЯ иска за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от издадена заповед за задържане - № 227зз2314/3.9.2020 г. за разликата до пълния предявен размер от 5 000 лв.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. С. А., ЕГН [ЕГН] сумата от 635 лв. разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

Съдия:

